

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

*Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.*

Formanden: Der vil nu blive givet folketingets ombudsmand meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 12. session 1964.

(Første behandling af forslaget (nr. VI) findes i tidenden sp. 2372).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

*Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.*

Formanden: Der vil nu blive givet Nordisk Råds danske delegation meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Danmarks forvaltningshøjskole.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 18) findes i tidenden sp. 1017, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 217).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Bjørn Krogh: Udvalget har afholdt 3 møder og har herunder haft samråd med den højtærede finansminister og fået besvaret de i betænkningen nævnte spørgsmål. Endvidere har man, da det er en ny lovgivning, man her indfører på baggrund af nogle få forsøgsår, fundet det rimeligt, at loven bliver taget op til revision, og derfor er der stillet af udvalget et ændringsforslag, som er tiltrådt af finansministeren, om, at denne lov vil være at forelægge til revision i folketingsåret 1969-70.

Jeg vil gøre opmærksom på, at der tillige er opstået et enkelt spørgsmål, som vi ønsker at drøfte på et udvalgmøde mellem anden og tredje behandling. Men ellers skal jeg med disse ord på et enigt udvalgs vegne indstille ændringsforslaget og lovforslaget i dets helhed til vedtagelse.

Bækgaard: Af udvalgets betænkning fremgår, at udvalget bl. a. har drøftet, at efteruddannelse kun skal finde sted, såfremt der ikke kan opnås uddannelse på anden måde. Jeg mener at kunne læse, at den højtærede minister er enig heri. Når det er tilfældet, synes jeg imidlertid, det er naturligt at overveje, om der så er nogen særlig grund til at skabe en selvstændig forvaltningshøjskole.

Som jeg sagde ved første behandling, er vi i mit parti meget betænkelig ved at oprette nye tjenestemandstillinger, især i en tid, hvor der er stærk mangel på arbejdskraft i produktionen. Kan et fast personale med en direktør i spidsen ikke let ligesom få det praktiske arbejde i forvaltningen så langt på afstand, at det bliver de i forvaltningen ansatte, som bliver de mest erfaringsrige?

Desuden må det ikke glemmes, at det ved en fast virksomhed, som får kursister fra to områder i forvaltningen, nemlig stats- og kommuneforvaltningen, meget vel kan gå sådan, at det faste personale får et større afhængighedsforhold til den ene end til den anden part. Jeg siger ikke, at det nødvendigvis vil blive sådan, men mulighederne er der.

Jeg vil endnu en gang sige, at de uafhængige er enige i lovforslagets sigte, men tror, at det bedst nås f. eks. gennem en slags turnusordning mellem de forskellige forvaltninger landet over. Derfor kan vi ikke

[Bækgaard.]

tilslutte os lovforslaget, men vil undlade at stemme ved tredje behandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker udvalget for den enige indstilling. Jeg synes, det var helt naturligt, at udvalget fremsatte ønske om at der kom en revisionsbestemmelse med i lovforslaget.

Må jeg til det ærede medlem hr. Bækgaard sige, at det er jo slet ikke hensigten at etablere noget stort apparat til, hvad skal jeg sige, administrationen af den undervisning og uddannelse, der skal foregå under Danmarks forvaltningshøjskole. Der vil blive lagt vægt på, at selve det centrale apparat bliver så lille, så enkelt som muligt. Lærerkræfterne er der ikke tale om at ansætte fast; de skal ansættes efter behov, og hvor de nu måtte findes. På den anden side mener jeg, at en vis fasthed i ledelsen er nødvendig for at gennemføre arrangementet af de mange påtænkte kursus, så det må nok være den rigtige måde at etablere skolen på.

Jeg skal anbefale lovforslaget til videre velvillig behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget om indsættelse af en ny paragraf som § 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder.

(Lovforslaget (nr. 101) findes i tillæg A. sp. 1265, fremsættelsen i tidenden sp. 2502).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Herlöv Larsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Carl Nielsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på socialdemokratiets vegne gøre nogle få bemærkninger om det foreliggende forslag til lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder.

Lovforslaget er det tredje og sidste af de ekspropriationslovforslag, der blev resultatet af arbejdet i den under ministeriet for offentlige arbejder nedsatte ekspropriationskommission, som afgav sin betænkning i maj 1963. I lovteknisk betydning tager lovforslaget sigte på en betydelig forenkling i forhold til tidligere lovgivning på dette område, idet loven ophæver hele 6 love og 9 lovbestemmelser, hvilket jo i sig selv betyder en forenkling af denne for almenvellet nødvendige lovgivning. Lovforslagets vedtagelse betyder endvidere, at man kan undgå den årligt tilbagevendende lovgivning på området, idet det forudsættes, at loven gøres permanent.

Der er i forhold til forslaget i ekspropriationskommissionens betænkning sket 2 tilføjelser, der for begge områders vedkommende er betinget af udviklingen, idet det foreslås, at der gives ministeriet for offentlige arbejder mulighed for fremover at kunne ekspropriere til anlæg for rutebilsdrift samt til bygning for postvæsenet. Udviklingen af den kollektive rutebilsdrift har medført, at der i flere og flere byer er et stærkt stigende behov for en udvidelse af antallet af rutebilstationer, hvorfor det må være rigtigt at søge gennemført en ensartet lovgivning med henblik herpå, således at lovgivningen kommer på linje med, hvad der gælder for jernbanedriften.

Hvad angår postbygninger, er der ligeledes med baggrund i udviklingen i en række byer et meget stærkt behov for en udvidelse. Det må være rigtigt, at muligheden for ekspropriation på dette område indgår som et naturligt led i lovgivningen.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange bemærkninger om enkeltheder i lovforslaget, idet det bliver de samme procedureregler, der vil komme til anvendelse ved eventuelle ekspropriationer, som er nedfældet i lov nr. 186 af 4. juni 1964, loven om ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Mit parti finder, at den forenkling, lovforslaget tager sigte på ved at samle en